

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بیل وون اوکن - Bill Van Auken

برگردان از: حمید محوی

۱۱ جنوری ۲۰۱۴

عراق در سر اشیب جنگ داخلی

نبردهای بسیار شدید روز پنجشنبه بین قطعات دولت عراق و مبارزان سنی در گرفت که بخش مهمی از فلوجه و رمادی، دو شهر از ولایت انبار در غرب عراق را در تصرف خود گرفته بودند. در اینجا باید یادآوری کنیم که ده سال پیش، این دو شهر در قلب مقاومت مسلحانه در رویارویی با اشغال آمریکا بود.

از سرگیری نبردها وقتی صورت می گیرد که داده های منتشر شده توسط سازمان ملل متحد و آژانس های دیگر میزان مرگ و میر را در عراق طی سال ۲۰۱۳ به بالاترین درجه از تاریخ تقویت نیروهای ارتش آمریکا طی سال های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ نشان می دهد.

سازمان ملل متحد شمار کشته شدگان عراقی در خشونت های سال گذشته را تا ۷۸۱۸ نفر تخمین زده است، بیش از ۱۰۵۰ نفر از اعضای نیروهای امنیتی طی همین مدت کشته شده اند. یک گروه بریتانیایی (۱) شمار قربانیان غیر نظامی را ۹۴۷۵ نفر اعلام کرده است.

با انتشار آمار سازمان ملل متحد، رئیس هیأت سازمان ملل متحد در عراق، نیکلای ملادنوف اظهار داشت که: «آمار غم انگیز و هولناکی است که یک بار دیگر به مقامات عراقی یادآور می شود که برای خروج از این دهلیز جهنمی به ریشه های خشونت بپردازد.»

گروه بریتانیایی یادآور می شود که آمار سال گذشته با آمار سال ۲۰۰۸ قابل مقایسه است، می بینیم که سال ۲۰۰۸ تعداد قربانیان نسبت به سال گذشته که ۲۵۸۰۰ نفر بود رو به افول داشته است، در حالی که امروز می بینیم که تعداد قربانیان نسبت به سال گذشته که ۴۵۰۰ نفر بوده، افزایش داشته و دو برابر شده است.

گروه بریتانیایی علاوه بر این اعلام کرده است که «اگر میزان خشونت فعلی در طول سال حفظ گردد، سال ۲۰۱۴ می تواند به همان اندازه مرگبار باشد که سال ۲۰۰۴ با دو محاصره فلوچه توسط ارتش امریکا روی داد به انضمام تداوم شورش در عراق.

از ماه اپریل مرگ و میرها دائماً افزایش داشته است، یعنی از وقتی که دولت شیعه با نخست وزیری نوری المالکی به شکل خشونت آمیزی علیه یک گروه سنی عمل کرد که در شهر حویجه واقع در شمال کشور اردوی اعتراضی راه اندازی کرده بودند، و در نتیجه حدود ۵۰ نفر کشته شدند.

روز دوشنبه سرکوب مشابهی علیه اردوی اعتراضی در رمادی صورت گرفت که موجب آشوب شد و در نتیجه فلوچه و چند شهر کوچکتر دیگر به شکل گسترده به دست شورشگران مخالف دولت افتاد.

با تلاش برای آرام ساختن مخالفان مردمی، روز دوشنبه، مالکی به متواری ساختن اردو ادامه داده که طی آن دست کم ده نفر کشته شدند، و ظاهراً به یکی از فراخواست های معترضان پاسخ گفت و اعلام کرد که ارتش را از مناطق سنی انبار خارج خواهد ساخت و حفظ امنیت را به پولیس رسمی واگذار خواهد کرد.

ولی از روز چهار شنبه، مبارزان سنگین اسلحه قراگاه های پولیس را در رمادی و فلوچه محاصره کردند و پس از آزاد سازی دست کم صد نفر زندانی انبار اسلحه را در اختیار گرفتند و چندین ساختمان را به آتش کشیدند. پولیس ها بی آن که مقاومتی از خود نشان دهند مواضع خود را ترک کردند.

در نتیجه مالکی به دستور اولیه اش بازگشت و فرمان تقویت قطعات نظامی را در منطقه صادر کرد. این قطعات برای محاصره شهرها آماده شدند، سپس روز پنجشنبه با آتش توپخانه روی بخش هایی از فلوچه و تهاجم هوایی که احتمالاً این شهر و رمادی را آماج تاخت و تاز هوایی قرار داد.

یکی از مقامات وزارت امور داخلی به خبرگزاری فرانسه اظهار داشت که «نیمی از فلوچه در تصرف سازمان دولت اسلامی در عراق و شام است، و نیمی دیگر در کنترل نیروهای مسلح طوائفی به سر می برد. او اعلام کرد که در رمادی وضعیت مشابهی جریان دارد و برخی مناطق در کنترل سازمان دولت اسلامی در عراق و شام است و بقیه در کنترل گروه های مسلح طوائفی.

خبرگزارس فرانسه به نقل از یکی از روزنامه نگارانش در رمادی گفته است که «ده ها کامیون حامل مردان تا به دندان مسلح را دیده است که از منطقه شرقی شهر عبور می کردند و به افتخار سازمان دولت اسلامی در عراق و در شام موسیقی پخش می کردند، آنها پرچم های سیاهی که خاص این سازمان است را به اهتزاز در آورده بودند.»

سازمان دولت اسلامی در عراق و شام، شبیه نظامیان اسلامگرای سنی در پیوند با القاعده، به یکی از ترکیبات مبارزات «شورشیان» در جنگ غرب برای به دست آوردن تغییر رژیم سوریه تبدیل شدند. با تسخیر مواضع شمال سوریه، این گروه نشان دادند که می توانند نیروهائی را از مرز عراق و سوریه برای انجام مأموریت های تروریستی عبور دهند، سوء قصد با اتومبیل انباشته از مواد منفجره، و حمله به واحد های پولیس و ارتش، یا علیه دیگر تمایلات مذهبی. هدف این گروه ایجاد خلافت سنی بر دو کشور سوریه و عراق است.

مالکی عملیات نیروهای دولت اسلامی در عراق و شام را به عنوان بهانه ای برای سرکوب خشونت بار جنبش اعتراضی سنی ها به کار برد که خیلی فراتر از آن چیزی بود که به انگیزه های دولت سازش ناپذیر بغداد تعلق دارد و موجب انزوای سیاسی و فشار علیه جمعیت سنی در عراق شد.

چنین سیاستی شامل فشار روی سیاستمداران سنی و آنهایی که با دولت عراق کار می کنند شد که از این پس تروریست تلقی می شوند. در روز پیش از آخرین موج سرکوب ها، نیروهای امنیتی به خانه یکی از نمایندگان به نام احمد ال

الوانی رفتند، سپس او را بازداشت کرده و برادر و پنج محافظ او را به قتل رساندند. این حرکت موجب شد که ۴۴ نماینده از سوی سنی ها استعفاء بدهند.

با انتشار اولتیماتوم در ماه گذشته مالکی خواهان برچیدن اردوی تظاهر کنندگان شد و آن را «مرکز فرماندهی سازمان القاعده» نامید.

چنین تعبیری از وقایع که مطلوب دولت می باشد می خواهد کارکرد دولت قوم گرای مالکی در فقدان توانائی در پاسخ گوئی به نیازها و خدمات عمومی را کتمان کند، یعنی موضوعی که موجب نارضایتی جمعیت سنی شده است. بر این اساس است که حملات «ضد تروریستی» به شکل اتفاقی سازماندهی می شود، زندانی کردن هزاران نفر بی هیچ دلیل موجهی، و تصفیۀ علیه حزب بعث که موجب اخراج تعدادی از کارمندان شد.

این بهانه که دولت سرگرم جنگ علیه تروریسم القاعده است موجب شد که پشتیبانی ایران و واشینگتن را به دست آورد. واشینگتن اخیراً تعدادی موشک هیل فایر (آتش جهنمی) و سلاح های مؤثر دیگر برای نیروهای امنیتی عراق فرستاد. برخی از این موشک ها احتمالاً در حمله دولت علیه فلوجه به خدمت گرفته شده بود.

هم زمان با درگیری های نظامی در ولایت انبار، رویدادهای خشونت بار دیگری در مناطق دیگر عراق صورت گرفت. شب جمعه سوء قصدی با کامیون انباشته از مواد منفجره در یک خیابان تجاری مملو از جمعیت در بلدروز، تقریباً در فاصله ۷۰ کیلومتری بغداد، به وقوع پیوست. در این حمله تروریستی دست کم ۱۹ نفر کشته شدند و ۳۷ نفر مجروح شدند. این نوع اعمال تروریستی به روزمره مردم تبدیل شده و شیعه و سنی را هدف می گیرد.

مردم عراق بیش از ده سال است که بهای سنگینی برای جنگ درنده خوی امپریالیسم امریکا و تجاوزات نئو استعماری این کشور «استثنائی و ضروری» می پردازند. اشغال عراق توسط امریکا که هشت سال به طول انجامید به بهای جان صدها هزار عراقی و تحمیل یک نظام سیاسی تمام شد که سکتاریسم را به عنوان ابزاری برای تقسیم کشور و فتح مردم این کشور به کار می بندد. رژیم مالکی محصول چنین سیستمی است.

اکنون، جنگ قومی به هدایت ایالات متحده در سوریه، کشور همسایه، موج قدرتمند تازه ای برای بر پا کردن جنگ داخلی در خود عراق را فراهم ساخته است، واشینگتن و هم پیمانانش، عربستان سعودی و دیگر رژیم های سلطنتی در خلیج فارس به همین مبارزان اسلامی سنی در هر دو طرف مرز کمک نظامی می کنند، در حالی که واشینگتن برای نیروهای امنیتی مالکی کمک نظامی می فرستد.

Article original, [WSWS](http://www.wsws.org), paru le 3 janvier 2014

1) Irak Body Count (IBC)

پی نوشت مترجم :

بیل وون اوکن تقریباً همه چیز را در مورد جنگ داخلی عراق و رابطه آن با جنگ داخلی سوریه گفته است. با این وجود یک مورد هست که من فکر می کنم با صراحت مطرح نکرده و آن هم طرح امریکا برای تقسیم عراق به سه کشور مستقل است. علاوه بر این فراموش نکنیم که پیرامون مذاکرات ژنیو دست کم دو حمله تروریستی علیه ایران انجام گرفت، یکی در بلوچستان بود که به کشته شدن تعداد خیلی زیادی از سربازان ایرانی انجامید و دیگری در خود عراق صورت گرفت که تعدادی از کارشناسان و مهندسان شرکت نفت و گاز ایران در یک حمله تروریستی به قتل رسیدند. در نتیجه یکی از اهداف ایجاد دولت اسلامی در عراق و در شام، ایجاد زمینه برای حمله به ایران نیز هست.

روشن است که باید مفهوم هرج و مرج سازنده را در نیز مد نظر داشته باشیم که ستراتیژی بنیادی اولترالیرالیزم
آنگلوساکسون می باشد.

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۰ جنوری ۲۰۱۴

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۹ جنوری ۲۰۱۴

<http://www.mondialisation.ca/lirak-glisse-vers-la-guerre-civile/5364331>